

Καταδικάζουν τη νεολαία σε μια ζωή – κόλαση

Στη σκλαβιά οδηγεί τη νέα γενιά το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης - πλουτοκρατίας - τρόικας. Η κυβέρνηση παραδίδει κυριολεκτικά βορά στο κεφάλαιο τους νέους, καταργώντας κάθε έννοια κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης, κάθε έννοια συλλογικής προστασίας του νέου. Κυβέρνηση και μεγαλοεργοδοσία θέλουν οι νέοι να μπαίνουν στην παραγωγή με 430 ευρώ - στην καλύτερη περίπτωση - αφού η μείωση των μισθών στους νέους ξεκινά από 32% για όσους αμείβονται με την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και ξεπερνά το 50% όταν αμείβονται με κλαδικές Συμβάσεις. Ουσιαστικά πρόκειται για σχέδια που οδηγούν τους νέους να δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί, δίχως δικαιώματα, δίχως ζωή.

Το μαύρο μέτωπο «χαρίζει» απλόχερα στη νέα γενιά των εργαζομένων φτώχεια και εξαθλίωση. Τη στιγμή που οι ανάγκες αλλά και οι δυνατότητες για μόρφωση, Υγεία, για να μπορέσουν να δημιουργήσουν τη δική τους οικογένεια και να ζήσουν με αξιοπρέπεια, για δημιουργική ψυχαγωγία, γίνονται όλο και μεγαλύτερες.

Καταδικάζονται σε μια διαρκή αναζήτηση εργασίας, στη δουλειά απ' το πρωί μέχρι το βράδυ για ένα κομμάτι ψωμί, που δε θα καλύπτει ούτε καν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους - πόσο μάλλον να αποκτήσουν ένα κεραμίδι πάνω απ' το κεφάλι τους, να κάνουν οικογένεια, να αθληθούν.

Είναι εγκληματικές οι ευθύνες όλων των δυνάμεων του ευρωμονόδρομου, αλλά και των δυνάμεων του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού, όλων όσων εδώ και χρόνια με τους «διαλόγους» και τη στήριξη - προστασία της «ανταγωνιστικότητας» καταδικάζουν τις επόμενες γενιές εργαζομένων σε μια εφιαλτική ζωή: Να τους τρώει απ' το πρωί ως το βράδυ το άγχος για το αν θα ανανεωθεί η σύμβασή τους, για το πόσα θα βρεθούν να χρωστούν στο τέλος κάθε μήνα. Να μαθαίνουν ότι περιμένουν παιδί κι αντί για χαρά να νιώθουν τρομακτική αγωνία για το πού θα βρουν τα λεφτά ακόμα και για στοιχειώδη πράγματα, τις εξετάσεις, τη γέννα, τα ρούχα, τα είδη φροντίδας του μωρού. Τους καταδικάζουν στην αγωνία για το αν θα «αξιολογηθούν» θετικά από τον εργοδότη ώστε να μην απολυθούν. Σε αμέτρητους κινδύνους για τη σωματική και ψυχική τους υγεία μιας και θα αυξάνονται οι τόποι δουλειάς - Νταχάου αλλά και η εμπορευματοποίηση Υγείας – Πρόνοιας.

Σε μια καθημερινότητα χωρίς ελεύθερο χρόνο.

Θέλουν τους νέους όχι μόνο να μην ονειρεύονται και να μη διεκδικούν μια ζωή με δικαιώματα, όπως μπορεί να προσφέρουν ειδικά σήμερα η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, η τεχνολογική και η επιστημονική πρόοδος, αλλά να συνηθίζουν, να αποδέχονται, να γίνονται και οι ίδιοι κήρυκες μιας ζωής μίζερης, γεμάτης στερήσεις και βάσανα.

